

540.

A Ke - nyér, a-me-lyet én a- dok,
az én tes - tem a vi-lág é - le - té - ért.

(4. zsoltártónus)

102. zs.: 1. Áldjad, én lelkem az / Urat * és egész bensőm az ő szent / nevét! 2. Áldjad, én lelkem az / Urat * és el ne felejtse semmi adó/mányát! ANT. 3. Ki megkönyörül minden gonoszsa/godon * ki meggyógyítja minden betegsé/gedet. 4. Ki megszabadítja a pusztulástól éle/tedet * ki irgalmassággal és könyörülettel koronáz meg / téged. ANT. 5. Ki betölti javai-val éle/tedet * és mint a sasé, megújul ifjú/ságod. 6. Irgalmasságot cselekszik / az Úr * és igazságot tesz minden bántalmat szenvedőnek. ANT.

570.

A Lé-lek, ki az A-tyá-tól származ-ik,
al-le-lu-ja, Ó majd megdicsőít engem, al-
le - lu - ja. (6. zsoltártónus)

67. zs.: Fölkél az Isten, és ellenségei szerte / futnak * és menekülnek orcája elől, kik őt / gyűlölik! 2. Az igazak pedig vígan lakoznak és ujjonganak Isten / előtt * és gyönyörködnek / örömmel. ANT. 3. Énekeljete az Istennek † dicsérjétek az Úr / nevét * utat készítetek annak ki a felhőkön / vitetik 4. Örvendeztetek az ő színe előtt † ki árvák atyja és özvegyek / védője * Isten az ő szent lakó/helyén. ANT. 5. Mutasd meg a te hatalmat, ó / Isten * erősítsd meg, amit közöttünk / tettél. 6. Föld országai, énekeljete / Istennek * zengjete zsolttárt az Úrnak. ANT. 7. Zengjete Istennek, ki fölment az eget ege / fölé * íme hallatja hangját, hatalmas / szózatát. 8. Csodálatos vagy, Isten, a te szentélyedben † Izrael Istene, ő ad hatalmat és erőt / népének * áldott az / Isten! ANT.

595.

Ragyogtasd fel ar-cod szolgál-fölött, Is - ten,
szabadíts meg en-gem irgalmasságod - ban.

(2. zsoltártónus)

30. zs.: Tebenned bízom, Uram, meg nem szégyenülök / örökké * a te igazságod által szabadíts meg / engem. 2. Légy nekem oltalmazó / Istenem * hogy szabadabbá tégy / engem. ANT. 3. Mert erősségem és menedékem / vagy Te * és a te nevedért vezérelsz engem és gondomat / viseled. 4. Kezedbe ajánlom az én / lelkemet * megváltottál engem Uram, igazság / Istene. ANT. 5. Örvendezek és vigadok a te irgalmasságodban † mert kicsiny-voltomban tekintetre / méltattál * és megláttad lelkemet a szorongatások / között. 6. Én pedig tebenned bíztam, Uram † és mondtam: te vagy az én / Istenem * kezdedben az én / sorsom. ANT.

596.

"A - ki eszi az én tes - tetem, és
issza az én vé-re-met, én-bennem ma - rad,
és én ő - ben-ne," alle-lu - ja, al - le - lu - ja.

(8. zsoltártónus)

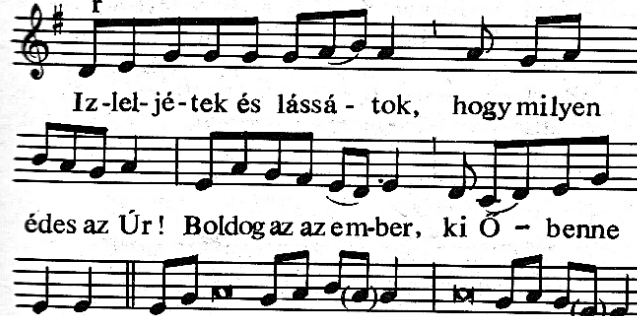
22. zs.: Az Úr az én Pásztorom, nincsen hiányom / semmiben * zöldellő réteken ad helyet / nekem. 2. Csöndes folyóvizet mellett nevelt föl / engem * felüdítette az én / lelkemet. ANT. 3. Az igazság ösvényein vezetett / engem * az ő ne/véért. 4. Ha a halál völgyében járok is, nem félek a / rossztól * mert te ott vagy / velem. ANT. 5. A te vessződ és pásztor/botod * megvigasztal / engem. 6. Asztalt terítesz / nekem * hogy szorongatóim szégyent / valljanak. ANT. 7. Megkentél olajjal / fejemet * színültig töltöd / kelyhemet. 8. És a te irgalmasságod kísér / engem * életemnek minden / napján. 9. Hogy az Úr házában / lakjam * időtlen / időkig. ANT.

597.

Munkál-ko-dá- sod gyümölcsé - vel
be-töl-töd a föl- det, ke-nye-ret ho-zol a
föld-ből, s bor vidámítja az ember szí-vét.

(1. zsoltártónus)

103. zs.: Áldjad, én lelkem az / Urat * én Uram, Istenem, felmagasztaltattál mindenek / fölött. 2. Dicsőségbe öltöztél és ékes/ségbe * fényesség a te / köntösöd. ANT. 3. Mely igen magasztosak a te műveid, Uram † mindeneket bölcsességgel / tettél * a te alkotásaid betöltik a / földet. 4. Kibocsátod lelkedet és életre / kelnek * és megújítod a földnek / színét. ANT. 5. Az Úrnak dicsősége örökké / tartó * örvendezzék az Úr az ő / művein. 6. Legyen gyönyörűsége az én éne/kemben * én pedig hadd gyönyörködjem az / Úr-

598.

Iz-lel-jé-tek és lássá - tok, hogy milyen
édes az Úr! Boldog az az em-ber, ki Ő - benne

bí-zik. (4. zsoltártónus)

33. zs.: Áldom én az Urat minden / időben * az ő dicsérete mindenkor / ajkamon. 2. Az Úrban dicsekszik az én / lelkem * hallják meg ezt a szelídek és vígad/janak! ANT. 3. Magasztaljátok az Urat / énvelem * és dicsőítsük mind együtt az ő / nevét. 4. Járuljatok hozzá, és megvilágosultok / nála * és a ti orcátok meg nem / szégyenül. ANT. 5. Jertek fiaim, és hallgaszatok / engem: * az Úr félelmére tanítlak / titeket. 6. Tartóztasd nyelvedet a / rossztól * és ne szóljanak hamisságot / ajkaid. ANT. 7. Fordulj el a rossztól és a jót / cselekedd * keresd a békét és azt kö/vessed. 8. Megőrzi az Úr az ő szolgálóinak / lelkét * és nem csalódnak, kik őbenne / bíznak. ANT.

599.

El-fo-gadod, Is - ten, i-gaz ál-do-za-
tun - kat, s a fel-a-ján - lást, mit ol-tá-rod-ra
hoz-tunk. (7. zsoltártónus)

50. zs.: Tiszta szívet teremts bennem, ó / Isten * és az igaz lelket újítsd meg / bensőmben. 2. Ne vess el engem orcád / elől * és szent Lelkedet ne vond meg / tőlem. ANT. 3. Add vissza nekem a te üdvösséged / örömet * és készséges lélekkel erősíts meg / engem. 4. Hadd tanítsam meg a bűnösöket a te / utadra * és az istentelenek majd megtérnek / Hozzád. ANT. 5. Nyisd meg, Uram / ajkamat * és szám a te dicséretedet / hirdeti. 6. A töredelmes lélek az Istennek tet-sző / áldozat * a megtört és alázatos szívet, ó Isten, meg nem / veted. ANT.

600.

A-ki nékem szol - gál, engem kö-ves - sen,
és a hol én va - gyok ott lesz az én szolgám.

(1. zsoltártónus)

22. zs.: Az Úr az én Pásztorom, nincsen hiányom / semmiben * zöldellő réteken ad helyet / nekem. 2. Csöndes folyóvizek mellett nevelt föl / engem * felüdítette az én / lelkemet. ANT. 3. Az igazság ösvényein vezetett / engem * az ő ne/véért. 4. Ha a halál völgyében járok is, nem félek a / rossztól * mert te ott vagy / velem. ANT. 5. A te vessződ és pásztor/botod * megvigasztal / engem. 6. Asztalt terítesz / nekem * hogy szorongatóim szégyent / valljanak. ANT. 7. Megkentéd olajjal / fejemet * színültig töltöd / kelyhemet. 8. És a te irgalmasságod kísér / engem * élettemnek minden / napján. 9. Hogy az Úr házában / lakjam * időtlen / időkig. ANT.